

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 47/2564

ศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดศรีสะเกษ ศาลผู้รับความเห็น นาง ข. ผู้ฟ้องคดี
กรมที่ดิน กับพวกรวม 4 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ นาง ข. ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องกรมที่ดิน ที่ ๑ อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๒ สำนักงานที่ดิน
จังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นหน่วยงานทาง
ปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี
พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดิน (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖๕/๒๑๖
เนื้อที่ ๑๙ ไร่ ๒ งาน ๔๕ ตารางวา โดยรับมรดกมาจากสามี ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อผู้ถูก
ฟ้องคดีที่ ๓ ภายหลังการสำรวจรังวัดที่ดินทราบว่าเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหายไปประมาณ ๘ ไร่
ตรวจสอบแล้วได้มีการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๘๕๘ ปรากฏชื่อนาง ม. เป็นผู้มีชื่อในโฉนดที่ดินทับ
ที่ดิน (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖๕/๒๑๖ ของผู้ฟ้องคดี เนื้อที่ ๘ ไร่ ๑ งาน ๕๓ ตารางวา ขอให้ศาลมี
คำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๘๕๘ ที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้ผู้ถูก
ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การว่า
พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติได้ว่า โฉนดที่ดินเลขที่ ๗๘๕๘ ได้มี
การออกทับซ้อนกับหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖๕/๒๑๖ เพียง
บางส่วนหรือทั้งแปลงเนื่องจากไม่ปรากฏหลักฐาน การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๘๕๘ เนื้อที่ ๘ ไร่ ๑
งาน ๕๓ ตารางวา ให้แก่นาง ม. โดยวิธีการเปลี่ยนจาก (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๖๘๒ เป็นโฉนดที่ดินได้
ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย เชื่อได้ว่าสามีของผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผู้ครอบครองและ
ทำประโยชน์ในที่ดิน (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖๕/๒๑๖ จึงไม่อาจอ้างสิทธิครอบครองเพื่อเรียกร้อง
ค่าเสียหาย ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีจะมีคำขอให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๘๕๘ ซึ่ง
เป็นคำสั่งทางปกครอง แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดี
เป็นเจ้าของผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาท จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่ง
ของที่ดินตาม (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖๕/๒๑๖ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนเป็นผู้มีสิทธิครอบครองหรือเป็น
ส่วนหนึ่งของที่ดินของนาง ม. ผู้มีชื่อในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๘๕๘ ดังนั้น เมื่อพิจารณาความมุ่งหมาย
ของผู้ฟ้องคดีในการใช้สิทธิทางศาล ก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้
ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นการโต้แย้งสิทธิในที่ดิน แม้ผู้ฟ้องคดีตั้งรูปเรื่องในการฟ้องคดีโดยมีคำขอให้
เพิกถอนโฉนดที่ดินและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการสูญเสียสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท ก็เป็น
เพียงผลของการวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาท กรณีจึงเป็นคดีพิพาท
เกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/47/2564>